

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@panasztestulet.hu

🌐: www.panasztestulet.hu

Ügyszám: FRP/193/2/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

359/2012. (X. 17.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a **panaszos**¹ 2012. március 12-én előterjesztett **panaszát** a 2012. október 17-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Nyíregyháza Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2012. március 12-én, elektronikus úton terjesztette elő férjével közös panaszbeadványát. A panaszos férjének sérelmeit a Testület önálló állásfoglalásban értékelte.

A panaszos előadja, hogy bejelentéssel kíván élni a vele szemben tanúsított rendőri intézkedés során tapasztalt, példátlan rendőri túlkapás, az intézkedés során folytatólagosan elkövetett törvénysértés, hatalommal és rendőrségi intézkedéssel való visszaélés, arrogancia és jogsértő gyakorlat miatt. Elmondása szerint 2012. március 10-én 11 óra 50 perckor Ny. város belterületén, a M. utca – H. sor kereszteződésénél közlekedett a férjével együtt, utasként gépkocsival, amikor két rendőr megállította őket. Megjegyzi a panaszos, hogy a rendőrök egy ezüstszürke színű, civil személygépkocsival voltak jelen.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A megállást követően a panaszos férje kiszállt az általa vezetett járműből, az intézkedő rendőr pedig kérte az okmányokat. A férj átadta az iratokat, egyúttal azonban felhívta rá a figyelmet, hogy a rendőr az intézkedés megkezdése előtt köteles nevét, rendőri mivoltát, szolgálati helyét, az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Utalva továbbá arra, hogy a rendőrök civil gépjárművel láttak el szolgálatot, így nem lehetett biztos rendőri mivoltukban, a panaszos férje kérte őket a fentiek teljesítésére, és annak igazolására, hogy szolgálatban vannak. Erre az egyik rendőrtől azt a választ kapták: „higgyék el, hogy ő rendőr.” A másik rendőr pedig közölte, hogy „nem köteles igazolni magát, erre van az egyenruha”, valamint, hogy „elég az intézkedés végén igazolnia magát”. Az azonosítást a rendőrök ezt követően, a férj második kérésére sem végezték el. Utal rá a panaszbeadvány, hogy az intézkedés keretében az egyik rendőrrel a neve derült ki, míg a másik rendőrnek az azonosító számát sikerült megállapítani.

A panaszos férje arra is megkérte a rendőrt, hogy az intézkedés célját jelölje meg, mivel az nem lehet önmagáért való. Erre a rendőrtől azt a választ kapta, hogy megállításuk oka a férj által vezetett gépkocsi szlovák rendszáma volt, előírták ugyanis számukra, hogy fokozottan ellenőrizzék a szlovák rendszámú járműveket.

A rendőr ezt követően elkezdte megvizsgálni az átadott több tíz oldalnyi dossziét. Az abban lévő, magyar, szlovák és angol nyelvű iratok azt igazolták, hogy a gépkocsi a 2005 óta létező cégük tulajdona, a cégnek a férj az ügyvezetője és a tulajdonosa, a panaszos pedig a cég munkavállalója, tehát a gépjárművet jogosan vezetik.

Ezt követően a rendőrök elkérték a panaszos személyi okmányait is, és igazoltatták. A panaszos ugyancsak – ekkor már összességében harmadjára – kérte az intézkedő rendőröktől, hogy mutatkozzanak be, nevüket, rendőri mivoltukat, szolgálati helyüket, az intézkedés tényét és célját közölgék vele is, erre azonban továbbra sem került sor, annak ellenére, hogy a panaszos és férje végig együttműködtek az intézkedést végző rendőrökkel. Időközben megjelent a helyszínen egy harmadik rendőr is, aki szintén nem azonosította magát. Az iratok megtekintését követően az intézkedő rendőr közölte, „eljárást indít jogtalan használat miatt”.

A panaszos és férje megjegyzi, hogy az intézkedéssel egy időben, a kereszteződés másik oldalán „magukat áruló, valószínűleg üzletszerű kéjelgést elkövető hölgyek jelentek meg”, és hozzátesszik, hogy a környék arról ismert, hogy ott éjjel és nappal is „árulják magukat a lányok”. Ezt a panaszos férje jelezte is az intézkedő rendőröknek. Az egyik rendőr erre azt felelte, hogy a férj ne foglalkozzon azzal, mi történik a közelben, majd hozzátette, hogy 20.000 forintra megbünteti szemetelésért, amiért még az intézkedés kezdetén, amikor kiszállt a gépkocsiból, elnyomta a cigarettáját a földön. A panaszos férje megjegyzi, hogy a cigarettáját valóban elnyomta a földön még az intézkedés kezdetekor, de a csikket betette a gépkocsiba. A férj szóvá tette, hogy nem érti, a rendőrök őt miért büntetik meg 20.000 forintra, miközben a szemben lévő „üzletszerűen kéjelgőket” nem vonják felelősségre, amire a rendőr csupán azzal reagált, hogy előállítják őket a közelben lévő rendőrsre, majd végül megmutatta az igazolványát.

A panaszos előadása szerint ezután négy erős testalkatú, felfegyverzett rendőr zárta körbe és kísért embertelen körülmények között a rendőrség épületéig őket. A panaszos, aki egy 42 éves orvos, 160 cm magas és 48 kg, a történetek alatt rettegett, halálfélelme volt. A rendőrségen a panaszostól megkérdezték, hogy milyen doktori címe van, aminek hallatán visszakérdezett, hogy az miért fontos. Válaszul az egyik rendőr azt felelte, „az eljárás menetét befolyásolja”. A panaszos elmondta, hogy orvos doktor, és nem érti, mi köze az

eljárás menetéhez a doktori címének, mire ugyanez a rendőr felszólította, hogy „ha nem fogja be a száját, akkor lecsukatja.”

A beadvány rögzíti, hogy az eljáró rendőrök sem a helyszínen, sem az előállítást követően a rendőrszolgálaton nem mutatkoztak be.

A panaszos sérelmezi továbbá, hogy miközben a rendőrök az iratokat lefénymásolták, a rendőrség ajtaját zárva tartották, így őket személyes szabadságukban korlátozták.

Miután a fénymásolás befejeződött, a rendőrök közölték a panaszossal és a férjével, hogy elmehetnek. Ekkor negyedik alkalommal kérték az intézkedő rendőröktől, hogy mutatkozzanak be, nevüket, rendőri mivoltukat, szolgálati helyüket, az intézkedés tényét és célját szóban közöljék. Kérésüknek ekkor a 81175 azonosító számot viselő rendőr eleget tett, Sz. r. tzls.-ként bemutatkozott, a másik két rendőr azonban továbbra sem felelt.

A panaszos és férje végül szabadon távozhattak, nem vonták be az okmányait, használhatták tovább a gépkocsijukat is, azonban jegyzőkönyvet vagy más dokumentumot nem kaptak a történetekről. A panaszost a történetek nagyon megrázták, a gépkocsiban sírógörcsöt is kapott, órákig kellett a férjének nyugtatnia. A panaszos álláspontja szerint bármilyen dokumentumot is rögzítettek a rendőrök a történetekről, annak kiállítása bizonyosan nem volt szabályos, így az ellenük indított eljárás jogszerűsége is megkérdőjelezendő.

Sérelmezi végül, hogy panaszlehetőségeikről sem tájékoztatták az intézkedés befejezésekor, holott azt a törvény egyértelműen előírja. Miután hazaértek, az interneten kerestek megfelelő fórumot sérelmeik előadására, ott találtak rá a Testületre.

A panaszos férjét időközben felelősségre vonta az illetékes önkormányzat szabálysértési csoportja köztisztasági szabálysértés elkövetése miatt. A 20.000 forintos bírságot kiszabó határozatot 2012. április 2-án vette kézhez. A panaszos utal rá, hogy a döntés indokolásában valótlan állítások szerepelnek a rendőri feljelentésre utalva, amiből az következik, hogy a rendőrök feljelentésüket az esettel kapcsolatban úgy tették meg, hogy abban a történéseket nem a valóságnak megfelelően írták le.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból jelen ügy megítélése szempontjából az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

1) Sz. r. tzls. és P. r. zls. a sérelmezett eseményekkel összefüggésben 2012. március 10-én az alábbi tartalommal készített jelentést.

Az adott napon 8 óra és 20 óra közötti időben a rendőrök ideiglenes őri feladatot láttak el. Mivel nem volt előállított személy a rendőrkapitányságon, az eligazítás alapján közterületi szolgálatot láttak el Ny. város illetékességi területén.

11 óra 50 perckor a városban közlekedtek a M. úton a S. út irányába civil szolgálati személygépkocsival, ahol előttük haladt egy szlovák rendszámú személyautó. Mivel a rendőröknek tudomásuk volt arról, hogy a M. úton, az Almatároló előtt álló ellenőrzést hajt

végre egy járőrpár, P. r. zls. rádión keresztül utasította őket a szlovák rendszámú gépkocsi megállítására, tekintettel arra, hogy a jelentést készítő rendőrök civil járművel voltak. Ekkor M. r. törm. rendőri karjelzéssel állj jelzést adott az említett járműnek, amit észelve a vezető félre is állt.

A megállítást követően P. r.zls. és Sz. r. tzls. vonták intézkedés alá a panaszos férjét a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvényben (a továbbiakban: Rtv.) és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendeletben (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) meghatározott módon, aminek keretében felszólították, hogy igazolja a külföldi hatósági jelzésű személygépkocsi jogszerű belföldi használatát. Az intézkedés alá vont már ekkor lekezelő viselkedést tanúsított, az intézkedést hátráltatni próbálta. Kétségbe vonta, hogy a rendőrök szolgálatban vannak, holott mindketten egyenruhát, láthatósági mellényt, azon rendfokozati jelzést, azonosító számot viseltek, azaz jelvénnel és névkitűzővel voltak felszerelve. P. r. zls. közölte az érintettel, hogy a szolgálati öltözetben rajta van a jelvény, az azonosító és a rendfokozati jelzés, amik igazolják a rendőr „hitelességét”, mindezek ellenére a szolgálati igazolványával is igazolta magát. A panaszos férje ezek után is azt hangoztatta, hogy „maguk nem rendőrök, nincsenek szolgálatban, civil kocsival vannak”.

Az intézkedés alá vont személy ismételt kérésre átadta személyes okmányait, a gépjármű iratait, egy dossziényi magánokiratot magyar és szlovák nyelven, továbbá a panaszos nevére kiállított fénymásolt okiratokat és egy db „DOVERA” kártyát. Ezt követően a rendőrök közölték az érintettel, hogy beülnek a szolgálati gépkocsiba leellenőrizni az átadott iratokat, amit az intézkedés alá vont személy tudomásul is vett, és rágyújtott egy cigarettára, majd amikor a rendőrök valóban beültek a szolgálati járműbe, a nála lévő telefontal lefényképezte a szolgálati gépkocsit és a rendőröket is. Ezt észelve a rendőrök felhívták a panaszos figyelmét, hogy ne fényképezze őket, mert megsérti a személyiségi jogaikat. Az intézkedés alá vont személy azonban azt felelte a rendőröknek: „Nem baj, majd kitakarom az arcát”.

Az iratok leellenőrzését követően, amikor a rendőrök ismételten kiszálltak a szolgálati gépkocsiból, közölték, hogy az átadott okiratok nem felelnek meg az Országos Rendőr-főkapitányság Közlekedésrendészeti Főosztály által kiadott Módszertani útmutatóban meghatározottaknak. Ekkor a gépkocsivezető elszívott cigarettacsikkjét – feltehetőleg idegességében – a földre dobta, és eltaposta. P. r. zls. felszólította az érintettet, hogy ne dobja el a csikket, mert az szabálysértésnek minősül, amire reagálva az intézkedés alá vont személy az eltaposott csikket az úttestről az útpadkára arrébb rúgta, ahelyett, hogy felvette volna. Ezt tapasztalva P. r. zls. közölte az érintettel, hogy köztisztasági szabálysértést követett el, és 20.000 forintos helyszíni bírságot ajánlott fel neki, amit a panaszos férje nem fogadott el. A rendőrök végül közölték, hogy feljelentést fognak tenni ellene köztisztasági szabálysértés miatt.

Ekkor az intézkedés alá vont személy utasa, a panaszos – akinek személyes adatait a jelentés ezen a ponton részletesen tartalmazza – szállt ki a gépkocsiból, és „fennhangon közölte”, hogy csak kiesett a csikk a férje kezéből, nem ismernek el semmit. A férj ekkor megkereste és felvette a csikket az útpadkáról, majd bedobta az autója hátsó ajtaján, és közölte, hogy „Na most bizonyítsátok be, hogy eldobtam a csikket, mutassátok meg, hol van!” A rendőrök azt válaszolták neki, hogy látták, amint bedobta a gépkocsijába, de mivel már elkövette a szabálysértést, feljelentést készítenek vele szemben. A férj annyit fűzött mindehhez hozzá, hogy „Készítsetek, én nem ismerem el semmit, és nem is írok alá semmit.”

A rendőrök közölték a panaszos férjével, hogy közigazgatási eljárást is kezdeményeznek vele szemben a feltárt hiányosságok miatt, amiről jegyzőkönyvet, illetőleg iratjegyzéket vesznek fel. Mivel a férj mindvégig vitatta a rendőrök megállapításait, és a szabályszegés tényét sem ismerte el, a rendőrök közölték vele, hogy az átadott iratokat célszerű lenne csatolni a jegyzőkönyvhöz a bizonyítás megkönnyítése érdekében, ezért azokat vagy a helyszínen lefényképezik, vagy a közelben – mintegy 200 m-re – található Érkerti Rendőrőrsön lefénymásolják. Az intézkedés alá vont személy jelezte a rendőröknek, hogy szeretné, ha inkább fénymásolat készülne az átadott iratokról, és annak érdekében hajlandó önként bemenni a közeli rendőrőrsre.

A két intézkedő rendőr ekkor felvette a kapcsolatot az úttest másik oldalán álló ellenőrzést végrehajtó rendőrökkel, és kérték őket, hogy függesszék fel tevékenységüket, illetve, engedjék be őket az őrs épületébe. Az Érkerti Rendőrőrsön szolgálatot teljesítő két rendőr ezután szolgálati gépkocsival elindult az őrsre, őket követte a panaszos és a férje a saját gépkocsijukkal, és utánuk haladtak a jelentést készítő rendőrök. Az őrs épülete felé haladva a rendőrök azt tapasztalták, hogy a panaszos férje, hatból egyetlen esetben sem használt irányjelzőt kanyarodás alkalmával.

A jelentés rögzíti, hogy az Érkerti Rendőrőrs főbejáratának ajtaja állandó jelleggel zárva van az őrsparancsnok külön utasítása alapján, mivel az ott szolgálatot teljesítő biztonsági őrs felállítási helye a kamera szobában van, ahonnan nem tud az ajtóra figyelni. A ki- és beléptetést az őrs végzi, így az őrzés biztonsága megkívánja az ajtó kulccsal zárását, hogy az épületbe illetéktelen személyek ne tudjanak bemenni.

Az Érkerti Rendőrőrs ajtaját a sérelmezett események idején F. G. biztonsági őrs nyitotta ki a nála lévő kulccsal, és engedte be a rendőröket, a panaszost és a férjét elvégezni a fénymásolást. Az őrs irodájában került sor továbbá az elkövetett szabálysértések kapcsán a nyilatkozatok kitöltésére.

A fénymásolás után a rendőrök megmutatták a panaszos férjének a kitöltött nyilatkozatokat, aki csupán annyit felelt, hogy „nem érdekel, mert nem ismerek el semmit, nem vagyok hajlandó aláírni” az iratokat. Ezt követően az egyik rendőr felolvasta, hogy mit tartalmaznak a nyilatkozatok, de az érintett nem volt hajlandó végighallgatni, folyamatosan közbevágott, és az aláírást továbbra is megtagadta.

Az események ideje alatt a panaszos is bekapcsolódott a beszélgetésbe, és fennhangon sérelmezte a férjével szembeni feljelentéseket, azt kiabálva az őrs irodájában, hogy a rendőröknek nem ez a dolguk. Majd elővett a pénztárcájából egy 20.000 forintos bankjegyet, amit „arrogánsan, indulatosan, megbotránkozóan” a földre dobott, miközben azt kérdezte, „Most mi lesz? Engem is megbüntetnek szemetelésért? Büntessenek meg engem is!” A rendőrök kérték a panaszost, hogy vegye fel a 20.000 forintos bankjegyet a földről, és hagyjon fel megbotránkoztató viselkedésével, ellenkező esetben garázdaság szabálysértése miatt őrizetbe veszik. A panaszos végül csak többszöri felszólításra volt hajlandó felvenni az eldobott bankjegyet.

Ezt követően a rendőrök visszaadták a panaszosnak és a férjének az iratokat, illetőleg a jegyzőkönyv és az iratjegyzék egy példányát annak ellenére, hogy azt nem akarták elvenni. Ezután a panaszos férjével együtt önként távozott az őrs épületéből.

A panaszos férje az intézkedés során többször hangoztatta, hogy panaszt fog tenni. Annak módjáról P. r. zls. az őrök épületében tájékoztatást nyújtott. Elmondta, hogy az intézkedéssel szemben panasszal lehet élni 30 napon belül a Nyíregyházi Rendőrkapitányságon, illetve 8 napon belül a Független Rendészeti Panasztestületnél.

Jelentésükben a rendőrök megjegyzik továbbá, hogy a sérelmezett igazoltatásra azért került sor, mert az országos rendőrfőkapitány 29000/9599/2012. Ált. számú utasításával 2012. március 9-én 0 órától 2012. április 15-én 24 óráig a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrfőkapitányság illetékességi területére fokozott ellenőrzés végrehajtását rendelte el. Az utasítás meghatározta a külföldi személyek fokozott ellenőrzését is, erre tekintettel került sor a panaszos férje által vezetett gépkocsi ellenőrzésére.

M. r. ftörm. és járőrtársa a panaszos férje által vezetett gépkocsi megállításaiban vett részt, a továbbiakban azonban nem intézkedtek velük szemben, folytatták az álló ellenőrzést. Később segítséget nyújtottak az őrre történő bejutásban, valamint megadták a fénymásolóhoz szükséges kódokat. A rendőri intézkedés végrehajtásában nem vettek részt.

2) Sz. r. tzls. 2012. március 11-én készített jelentésében a következőket rögzíti.

2012. március 10-én 8 órától 20 óráig ideiglenes őr feladatokat látott el P. r. zls. beosztottjaként. 10 óra 10 perckor indultak el a rendőrkapitányságról a szolgálatot teljesítő járőrök ellenőrzésére. P. r. zls. ekkor figyelmeztette a törzssászlóst, hogy igazítsa meg a névkitűzőjét, mert ferdén áll és le fog esni. Amikor azonban a törzssászlós a kérésnek megpróbált eleget tenni, észlelte, hogy a kitűző egyik kis füle, amivel azt az akció mellényre lehet rögzíteni, le van törve. Ezt jelentette P. r. tzls.-nak, és a névkitűző helyére feltette hímzett azonosítóját.

11 óra 50 perckor a rendőrök intézkedés alá vonták a panaszost és a férjét, aminek során a férj sérelmezte, hogy a rendőr nem visel névkitűzőt. A rendőr közölte vele, hogy mivel a kitűző eltört, nem tudta felrakni, de helyette látható a jelvéyszáma, amit fel is írhat, megadta továbbá nevét és rendfokozatát is.

A fentiek miatt a rendőr kérte névkitűzője pótlását.

3) M. r. törm. és B. r. ftörm. 2012. március 10-én készített jelentése rögzíti, hogy aznap 8 órától 20 óráig járőrszolgálatot láttak el, aminek során álló ellenőrzést hajtottak végre a Ny. város, M. utca 26. sz. alatt található Almatároló előtt. Az ellenőrzés során kb. 11 óra 50 perckor P. r. zls. szolgálati rádión arra adott utasítást, hogy állítsák meg a jelentést készítő rendőrök felé közeledő, külföldi hatósági jelzésű személygépkocsit, mivel ellenőrzés alá kívánja vonni, ám társával civil gépjárműben látnak el szolgálatot.

A jelentést készítő rendőrök ezt követően kézzel szabályos állj jelzést adtak, amire reagálva az utalt gépkocsi vezetője megállt. Ezt követően P. r. zls. és Sz. r. tzls. vonták intézkedés alá a jármű vezetőjét, a jelentést készítő rendőrök abban nem vettek részt, és a további intézkedésnél nem is voltak jelen, mert az út másik oldalán folytatták az álló ellenőrzést.

Később P. r. zls. megkérdezte a jelentést készítő rendőröktől, hogy az Érkerti Rendőrőrs épületében van-e lehetőség fénymásolásra, amire igennel feleltek. A r. zászlós utasítást adott

az álló ellenőrzés felfüggesztésére, és arra, hogy a jelentést készítő rendőrök engedjék be őt, társát és az általuk végrehajtott intézkedésben érintett személyeket az őrs épületébe. Mivel a megyei rendőr-főkapitányság engedélyt adott az utasítás teljesítésére, a rendőrök az őrs felé indultak. Az épület ajtaját F. G. biztonsági őr nyitotta ki, az ugyanis mindig kulcsra van zárva, szem előtt tartva az objektum- és vagyonbiztonság előírásait.

P. r. zls., Sz. r. tzls., a jelentést készítő rendőrök, illetve a jármű vezetője és annak utasa is bement az őrs épületébe, ahol fénymásolást végeztek. A benti eseményeket a jelentést író két rendőr nem kísérté figyelemmel, mivel hátramentek a mosdóhelyiségbe.

Amikor P. r. zls. jelezte, hogy végeztek a fénymásolással, a rendőrök késedelem nélkül kinyitották az ajtót, amelyet követően a váltásparancsnok, illetve az intézkedés alá vont személyek is távoztak.

Rögzíti a jelentés, hogy a távozást megelőzően sem a két rendőrnek, sem a biztonsági őrnek nem jelezte senki, hogy az épületet el szeretné hagyni.

4) A Nyíregyháza Rendőrkapitányság épületében 2012. március 26-án sor került P. r. zls., 2012. április 3-án pedig Sz. r. tzls. és B. r. ftorm. tanúkénti meghallgatására a panaszos férje által kezdeményezett rendőri intézkedéssel szembeni panaszeljáráásban. Annak során a rendőrök a panaszos sérelmeit érintően további releváns információval nem szolgáltak, ezért nyilatkozataik részletes ismertetésétől a Testület eltekint.

5) A Testület megkeresésére a Nyíregyháza Rendőrkapitányság vezetője 2012. július 27-én válaszlevelet küldött, ami a következő releváns tényeket rögzíti.

Az intézkedő rendőrök az évszaknak megfelelő szolgálati egyenruhát és jól láthatósági átvetőt viseltek, azon rendfokozati jelzéssel és azonosító jelvénnel. A Rtv. úgy rendelkezik, hogy a rendőrt intézkedése során vagy az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye minden esetben igazolja. Jelen esetben az intézkedők rendőri mivoltának igazolására már önmagában elegendő lett volna az egyenruha és az azon elhelyezett azonosító jelvény, azonban az érintett kérésre a járőrvezető felmutatta a szolgálati igazolványát is. A járőrvezető az intézkedés alá vont személyt tájékoztatta a törvény szerinti panasz lehetőségeiről.

A panaszos és férje azon állítása, miszerint az intézkedő rendőrök nem mutatkoztak be, nem felel meg a valóságnak. A rendőrök kérésre megmondták nevüket. Az intézkedés célját is közölték, annak során hivatkoztak a fent leírt fokozott ellenőrzésre.

A panaszost és férjét a rendőrök nem állították elő.

Az intézkedő rendőrök a panaszossal és férjével kulturált, de határozott hangnemben beszéltek.

A kivizsgálás eredménye szerint a rendőri meghallgatások alkalmával nem merült fel olyan tény, aminek szempontjából a panaszos doktori minősége jelentőséggel bírt volna, aminek kapcsán arra a rendőrök célzást tettek volna. Amennyiben az intézkedő rendőr ilyen irányú

kérdést intézett a panaszoshoz, az vélelmezhetően az adatok pontos rögzítésére, illetve annak tisztázására irányult, hogy a panaszos „kis dr.” vagy „nagy Dr.” Ez a körülmény azonban bizonyosan nem befolyásolhatta és nem is befolyásolta a panaszossal szembeni rendőri intézkedés menetét, jogszerűségét, illetve szakszerűségét.

A panaszos a Nyíregyháza Rendőrkapitányság Érkert Rendőrőrsének épületébe önként érkezett az intézkedő rendőrökkel, mivel férje ragaszkodott ahhoz, hogy fénymásolat készüljön az általa átadott iratokról. Az iratok fénymásolását követően a panaszos férjének átadták a kitöltött szabálysértési nyilatkozatokat, melyek aláírását az érintett megtagadta. Ezt követően a rendőrök felolvasták neki, hogy mit tartalmaznak a nyilatkozatok, de a férj a közlést nem hallgatta végig. Eközben a panaszos fennhangon sérelmezte a férjével szembeni feljelentéseket, arrogánsan és indulatosan viselkedett.

Miután a panaszos és férje visszakapták okmányaikat, illetőleg átadták nekik a jegyzőkönyv és az iratjegyzék egy példányát, önként távoztak a rendőrőrs épületéből. Ekkor kb. 13 óra volt. A panaszosnak lehetősége lett volna elhagyni ezt megelőzően is a rendőrőrs épületét, mivel nem alkalmaztak vele szemben „kényszerintézkedést”. A kivizsgálás során nem merült fel olyan információ, amely a panaszos azon állítását igazolná, hogy jelezte a távozási szándékát az épületből. Ez azért is tűnik életszerűtlennek, mivel oda önként ment be az iratok lemásolása céljából.

III.

A Testület jelen panasz eljárás keretében a panaszos személyét ért sérelmek értékelését végezte el, a panaszos férjének panaszáról önálló állásfoglalást hozott.

A panaszos beadványa és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott rendőrségi dokumentumok ismeretében – az intézkedés idején hatályos jogszabályi rendelkezéseket alapul véve – a Testület vizsgálata tárgyává tette ugyanakkor a panaszos igazoltatásának és személyi szabadsága korlátozásának a jogszerűségét, a neki nyújtott rendőri tájékoztatás elégséges voltát, valamint a rendőrök által tanúsított bánásmódot.

A fentiek alapján a Testület arra a megállapításra jutott, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, a IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz, a VI. cikkében foglalt személyes adatok védelméhez, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

Mivel a jelen ügyben az is kérdéses, hogy a panaszossal szemben fogantatosítottak-e Rtv. szerinti intézkedést a rendőrök, a Testület a panasz kivizsgálásával összefüggésben szükségesnek tartja, hogy utaljon rá: több állásfoglalásában [elsőként a 66/2008. (VIII. 18.) számú állásfoglalásban] kifejtette már, hogy amennyiben egy rendőr és egy állampolgár közötti interakció közhatalmi elemet tartalmaz, úgy a rendőri magatartást abban az esetben is vizsgálja, ha a rendőr tevékenysége nem vonható egyetlen nevesített rendőrségi intézkedés fogalmi körébe sem. Ilyen esetben ugyanis a panaszos és az érintett rendőr között bizonyosan nem egyenrangú felek közötti viszony áll fenn, a kérdéses magatartás pedig – Rtv.-beli szabályozatlansága ellenére is – olyan tevékenységnek minősül, amelyben az alapvető

alkotmányos értékeknek és a rendőri munkában irányadó törvényi követelményeknek teljesülniük kell.

1) A panaszos sérelmezi, hogy a rendőrök az intézkedés keretében igazoltatták. Előadása szerint erre a következőképpen került sor. Miután a férje az intézkedő rendőröktől azt a választ kapta, hogy megállításuk oka a férj által vezetett gépkocsi szlovák rendszáma volt, a panaszos férje a rendőröknek átadott számos dokumentumot annak igazolására, hogy a külföldi rendszámot jogszerűen használják. A rendőr ezt követően elkezdte megvizsgálni az átadott több tíz oldalnyi dossziét. Az abban lévő, magyar, szlovák és angol nyelvű iratok azt igazolták a magyar hatóságok számára, hogy a gépkocsi a 2005 óta létező cégük tulajdona, a cégnek a férj az ügyvezetője és a tulajdonosa, a panaszos pedig a cég munkavállalója, tehát a gépjárművet jogosan vezetik. Ezt követően kérték el a rendőrök a panaszos személyi okmányait is, és őt is igazoltatták. A beadvány utal rá, hogy az intézkedéssel egy időben, a kereszteződés másik oldalán „magukat áruló, valószínűleg üzletszerű kéjelgést elkövető hölgyek jelentek meg”, és hozzáteszi, hogy a környék arról ismert, hogy ott éjjel és nappal is „árulják magukat a lányok”. Ezt a panaszos férje jelezte is az intézkedő rendőröknek. Az egyik rendőr erre azt felelte, hogy a férj ne foglalkozzon azzal, mi történik a közelben, majd hozzátette, hogy 20.000 forintra megbüntetési szemetelésért, amiért még az intézkedés kezdetén, amikor kiszállt a gépkocsiból, elnyomta a cigarettáját a földön.

A rendőrségi iratok az eseményeket az alábbiak szerint rögzítik. Az átadott dokumentumok leellenőrzését követően, amikor a rendőrök ismételtén kiszálltak a szolgálati gépkocsiból, közölték, hogy az okiratok nem felelnek meg az Országos Rendőr-főkapitányság Közlekedésrendészeti Főosztály által kiadott Módszertani útmutatóban meghatározottaknak. Ekkor a gépkocsivezető elszívott cigarettacsikkjét – feltehetőleg idegességében – a földre dobta, és eltaposta. P. r. zls. felszólította az érintettet, hogy ne dobja el a csikket, mert az szabálysértésnek minősül, amire reagálva az intézkedés alá vont személy az eltaposott csikket az úttestről az útpadkára arrébb rúgta, ahelyett, hogy felvette volna. Ezt tapasztalva P. r. zls. közölte az érintettel, hogy köztisztasági szabálysértést követett el, és 20.000 forintos helyszíni bírságot ajánlott fel neki, amit a panaszos férje nem fogadott el. A rendőrök végül közölték, hogy feljelentést fognak tenni ellene köztisztasági szabálysértés miatt. Ekkor az intézkedés alá vont személy utasa, a panaszos – akinek személyes adatait a jelentés ezen a ponton részletesen tartalmazza – szállt ki a gépkocsiból, és „fennhangon közölte”, hogy csak kiesett a csikk a férje kezéből, nem ismernek el semmit. A férj ekkor megkereste és felvette a csikket az útpadkáról, majd bedobta az autója hátsó ajtaján, és közölte, hogy „Na most bizonyítsátok be, hogy eldobtam a csikket, mutassátok meg, hol van!”

Az Rtv. 29. § (1) bekezdésének a) pontja alapján „a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani”.

Arról, hogy a rendőrök a panaszost igazoltatták volna, jelentésükben nem esik szó, kétségtelen ugyanakkor, hogy a panaszos adatait a rendőri jelentés részletesen tartalmazza. Ennek kapcsán jelentőséget tulajdonított a Testület annak a körülmények is, hogy a panaszos férje által átadott iratok – ahogy arról a panaszbeadvány beszámol – a külföldi rendszám használatának jogszerűségére vonatkoztak, így abban a cégük, illetve a panaszos és férje

személyes adatai is bizonyosan szerepeltek. Ezeket a dokumentumokat a rendőrök a helyszíni intézkedést követően lefénymásolták, így az adatok a jelentés elkészítésekor rendelkezésükre álltak. Említést tesz továbbá a panaszos arról, hogy a rendőrörsön a rendőrök rákérdeztek, milyen doktor, amire az illetékes kapitányságvezető azzal reagált, hogy az információra a rendőröknek feltehetőleg az adatok pontos rögzítéséhez volt szüksége. Mivel azonban az intézkedő rendőrök jelenései ilyen adatrögzítésről nem számoltak be, és a panaszos kifogása sem arra utalt, hogy az igazoltatása az őrök épületében zajlott, ez utóbbi körülményt a Testület nem tekintette olyannak, mint amely az igazoltatás megtörténtét támasztotta volna alá.

A Testület a helyzet értékelésekor nem tudott feltárni további olyan körülményt, amely a panaszos és a rendőrök előadásában mutatkozó ellentmondás feloldására alkalmas lett volna,

Mivel tehát a Testület nem tudta egyértelműen eldönteni, hogy a panaszos igazoltatására a sérelmezett rendőri fellépés keretében sor került-e, azzal összefüggésben a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő alapvető jogának a megsértését nem állapította meg.

2) A panaszos sérelmezi, hogy az intézkedés keretében az eljáró rendőrök előállították őket, és szabadságukat jogszerűtlenül korlátozták. Előadása szerint az igazoltatást és a rendőröknek átadott dokumentumok áttanulmányozását követően a férje szóval tette, hogy nem érti, a rendőrök őt miért büntetik meg 20.000 forintra, miközben a szemben lévő „üzletszerűen kéjelgőket” nem vonják felelősségre, amire a rendőr csupán azzal reagált, hogy előállítják őket a közelben lévő rendőrörsre, majd végül megmutatta a rendőr igazolványát. Ekkor négy erős testalkatú, felfegyverzett rendőr zárta körbe a panaszost és férjét, majd embertelen körülmények között kísérték el a őket rendőrség épületéig. A panaszos, aki egy 42 éves doktornő, 160 cm magas és 48 kg, a történetek alatt rettegett, halálfélelme volt. Miközben a rendőrök az iratokat lefénymásolták, a rendőrség ajtaját zárva tartották, így őt férjével együtt korlátozták személyes szabadságukban.

A rendőrök jelentésükben arról számolnak be, hogy miután ellenőrizték a panaszos férje által a külföldi rendszám használata jogosultságának igazolására átadott dokumentumokat, közölték a panaszos férjével, hogy közigazgatási eljárást is kezdeményeznek vele szemben a feltárt hiányosságok miatt, amiről jegyzőkönyvet, illetőleg iratjegyzéket vesznek fel. Mivel a férj mindvégig vitatta a rendőrök megállapításait, és a szabályszegés tényét sem ismerte el, a rendőrök közölték vele, hogy az átadott iratokat célszerű lenne csatolni a jegyzőkönyvhöz a bizonyítás megkönnyítése érdekében, ezért azokat vagy a helyszínen lefényképezik, vagy a közelben – mintegy 200 m-re – található Érkerti Rendőrörsön fénymásolatot készítenek azokról. Az intézkedés alá vont személy jelezte a rendőröknek, hogy szeretné, ha inkább fénymásolat készülne az átadott iratokról, és annak érdekében hajlandó önként bemenni a közeli rendőrörsre. A két intézkedő rendőr ekkor felvette a kapcsolatot az úttest másik oldalán álló ellenőrzést végrehajtó rendőrökkel, és kérték őket, hogy függesszék fel tevékenységüket, illetve, engedjék be őket az őrök épületébe. Az Érkerti Rendőrörsön szolgálatot teljesítő két rendőr ezután szolgálati gépkocsival elindult az őrörsre, őket követte a panaszos és a férje a saját gépkocsijukkal, és utánuk haladtak a jelentést készítő rendőrök. Amikor P. r. zls. jelezte, hogy végeztek a fénymásolással, a rendőrök késsedelem nélkül kinyitották az ajtót, amelyet követően a váltásparancsnok, illetve az intézkedés alá vont személyek is távoztak. Rögzítik az iratok, hogy a távozást megelőzően sem a két rendőrnek, sem a biztonsági őrnek nem jelezte senki, hogy az épületet el szeretné hagyni.

A rendőri jelentések rögzítik továbbá, hogy az Érkeri Rendőrőrs főbejáratának ajtaja állandó jelleggel zárva van az őrsparancsnok külön utasítása alapján, mivel az ott szolgálatot teljesítő biztonsági őr felállítási helye a kamera szobában van, ahonnan nem tud az ajtóra figyelni. A ki- és beléptetést az őr végzi, így az őrzés biztonsága megkívánja az ajtó kulcsra zárását, hogy az épületbe illetéktelen személyek ne tudjanak bemenni. A rendőrőrs ajtaját a sérelmezett események idején F. G. biztonsági őr nyitotta ki a nála lévő kulccsal, és engedte be a rendőröket, a panaszost és a férjét elvégezni a fénymásolást.

Azon eseteket, amikor a rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja, illetőleg állíthatja az intézkedés alá vont személyt, az Rtv. 33. §-a taglalja.

Jelen esetben a rendőri jelentések ezen rendelkezések alkalmazásáról nem tesznek említést, ahogyan arra sem utalnak semmilyen összefüggésben, hogy a rendőrök akár a panaszos, akár férje előállítását végrehajtották volna. Előadásuk szerint az áttekintett dokumentumok lefénymásolása érdekében a panaszos férje döntött úgy, hogy bemegy a rendőrökkel a közelben lévő rendőrőrsre, ahová a panaszos is elkísérte.

A Testület tehát ezen a pontos is ellentmondást tapasztalt a felek előadásában. Annak feloldása kapcsán jelenőséget tulajdonított a rendőrőrsön történt eseményeknek, miszerint a rendőrök elvégezték az iratok fénymásolását, illetve kitöltötték a szabálysértési nyilatkozatokat. Arról sem a rendőrök, sem a panaszos és férje nem számol be, hogy utóbbiakat előállító helyiségben helyezték volna el, szabadságuk korlátozásáról igazolást adtak volna ki, vagy velük szemben eljárás cselekményt foganatosítottak volna.

Utalnak ugyan a panaszosok arra is, hogy a rendőrőrsön töltött idő alatt az épület ajtaja kulcsra volt zárva, ezen a tényen felül azonban nem állítanak olyat, hogy ne tudtak volna távozni olyankor, amikor az szándékukban állt. Maguk is elmondják, hogy a fénymásolás befejezésekor minden további akadályoztatás nélkül elmehettek.

Önmagában az, hogy a rendőrség szerint nem történt előállítás, a Testületet nem köti, hiszen ha tartalmilag előállításról van szó (azaz a rendőri intézkedéssel érintett személyt a rendőr arra kötelezi, hogy vele menjen valamely rendőrségi épületbe), azt a Testület megítélheti az előállításra vonatkozó szabályok alapján.

Jelen esetben azonban a Testület nem tudta megnyugtatóan megállapítani, hogy sor került-e a panaszos előállítására, és mivel nem volt kizárható, hogy a panaszos és férje valóban önként, az iratok lemásolása érdekében mentek be az őrsre a rendőrökkel, így a panaszos személyi szabadsághoz való alapvető jogának megsértését nem tudta megállapítani.

3) A panaszos elmondása szerint az igazoltatását követően kérte az intézkedő rendőröktől, hogy mutatkozzanak be, nevüket, rendőri mivoltukat, szolgálati helyüket, az intézkedés tényét és célját közöljék vele is, erre azonban nem került sor, annak ellenére, hogy a panaszos és férje is végig együttműködtek az intézkedést végző rendőrökkel, és korábban a férj már kétszer is kérte a rendőröket, hogy azonosítsák magukat. Időközben megjelent a helyszínen egy harmadik rendőr is, aki a fent utalt formai követelményeket szintén nem teljesítette. A rendőrkapitányság épületében pedig, miután a fénymásolás befejeződött, a rendőrök közölték a panaszossal és a férjével, hogy elmehetnek. Ekkor összességében negyedik alkalommal kérték az intézkedő rendőröktől, hogy mutatkozzanak be, nevüket, rendőri mivoltukat, szolgálati helyüket, az intézkedés tényét és célját szóban közöljék. Kérésüknek ekkor a 81175

azonosító számot viselő rendőr eleget tett, Sz. r. tzls.-ként bemutatkozott, a másik két rendőr azonban továbbra sem felelt.

A rendőrségi iratok tanúsága szerint a panaszos férje az intézkedés ideje alatt lekezelő viselkedést tanúsított, hátráltatni próbálta az intézkedést. Kétségbe vonta, hogy a rendőrök szolgálatban vannak, holott mindketten egyenruhát, láthatósági mellényt, azon rendfokozati jelzést, azonosító számot viseltek, azaz jelvénnel, és névkitűzővel voltak felszerelve. P. r. zls. közölte az érintettel, hogy a szolgálati öltözetben rajta van a jelvény, az azonosító és a rendfokozati jelzés, amik igazolják a rendőr „hitelességét”, mindezek ellenére a szolgálati igazolványával is igazolta magát. A panaszos férje ezek után is azt hangoztatta, hogy „maguk nem rendőrök, nincsenek szolgálatban, civil kocsival vannak”.

Sz. r. tzls. jelentése a fentiek kapcsán a következő releváns információkat rögzíti. Az adott napon ideiglenes őri feladatokat látott el P. r. zls. beosztottjaként. 10 óra 10 perckor indultak el a rendőrkapitányságról a szolgálatot teljesítő járőrök ellenőrzésére. P. r. zls. ekkor figyelmeztette a törzssászlóst, hogy igazítsa meg a névkitűzőjét, mert ferdén áll és le fog esni. Amikor azonban a törzssászlós a kérésnek megpróbált eleget tenni, észlelte, hogy a kitűző egyik kis füle, amivel azt az akció mellényre lehet rögzíteni, le van törve. Ezt jelentette P. r. tzls.-nak, és a névkitűző helyére feltette hímezett azonosítóját. 11 óra 50 perckor a rendőrök intézkedés alá vonták a panaszos és a férjét, aminek során a férj sérelmezte, hogy a rendőr nem visel névkitűzőt. A rendőr közölte vele, hogy mivel a kitűző eltört, nem tudta felrakni, de helyette látható a jelvényt száma, amit fel is írhat, megadta továbbá nevét és rendfokozatát is.

Az illetékes kapitányságvezető a Testület megkeresésére válaszul írt levelében megjegyzi, hogy a sérelmezett fellépés alkalmával az intézkedő rendőrök az évszaknak megfelelő szolgálati egyenruhát és jól láthatósági átvétőt viseltek, azon rendfokozati jelzéssel és azonosító jelvénnel. A Rtv. úgy rendelkezik, hogy a rendőrt intézkedése során vagy az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye minden esetben igazolja. Megállapítása szerint ezért jelen esetben az intézkedők rendőri mivoltának igazolására már önmagában elegendő lett volna az egyenruha és az azon elhelyezett azonosító jelvény, azonban az érintett kérésre a járőrvezető felmutatta a szolgálati igazolványát is. Hozzáteszi továbbá, hogy azon állítás, miszerint az intézkedő rendőrök nem mutatkoztak be, nem felel meg a valóságnak. A rendőrök kérésre megmondták nevüket, és az intézkedés célját is közölték, annak során hivatkoztak az elrendelt fokozott ellenőrzésre.

Az Rtv. 20. §-a szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni.

A szolgálati fellépés módjára vonatkozó szabályokat a Szolgálati Szabályzat 5. §-a tovább részletezi. A jogszabályhely értelmében az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. Ez a közlés akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az

intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

Az idézett rendelkezések értelmében a fenti követelmények teljesítése a rendőrtől intézkedés esetén, elsődlegesen annak megkezdésekor várható el – eltekintve azon estektől, amikor a közlés a rendőri fellépés eredményességét veszélyezteti. Az adott helyzetben tehát az intézkedő rendőröket azon személy vonatkozásában terhelte ez a kötelezettség, akivel szemben intézkedés foganatosításába kezdtek. Az, hogy a panaszos férjét a rendőrök igazoltatták, a felek előadása alapján nem vitás, így neki kötelesek voltak magukat azonosítani. Azt ugyanakkor, hogy a panaszossal szemben is rendőri intézkedés zajlott volna, a fentiek szerint nem lehetett egyértelműen megállapítani. Amennyiben ugyanis az események a rendőrök előadás szerint történtek, és az események folyamatába a panaszos maga avatkozott bele, nem pedig a rendőrök vonták intézkedés alá, nem is voltak kötelesek vele szemben eleget tenni az Rtv. 20. §-ában foglalt előírásoknak.

A fentiek alapján az Rtv. 20. §-ában foglalt követelmények teljesítésével összefüggésben a Testület a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapjogának a megsértését nem tudta megállapítani.

4) Sérelnézi a panaszos azt is, hogy panaszlehetőségeikről sem tájékoztatták az intézkedés befejezésekor, holott azt a törvény egyértelműen előírja. Miután férjével hazaértek, az interneten kerestek megfelelő fórumot sérelmeik előadására, ott találtak rá a Testületre.

Az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdése előírja, hogy „az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről”. A Szolgálati szabályzat 5. §-ának (6) bekezdése lapaján továbbá „a rendőr az Rtv. V. Fejezetében foglalt intézkedését vagy az Rtv. VI. Fejezetében foglalt kényszerítő eszköz alkalmazását követően az Rtv. IX. Fejezetében meghatározott panasz lehetőségéről szóló tájékoztató keretében felhívja az intézkedés alá vont személy figyelmét a panasz előterjesztésének határidejére is”.

A rendőrök jelentése szerint a panaszos férje az intézkedés során többször hangoztatta, hogy panaszt fog tenni. Annak módjáról P. r. zls. az őrs épületében tájékoztatást nyújtott. Elmondta, hogy az intézkedéssel szemben panasszal lehet élni 30 napon a Nyíregyházi Rendőrkapitányságon, illetve 8 napon belül a Független Rendészeti Panasztestületnél.

A Testület megjegyzi továbbá, hogy a panaszos férje által kezdeményezett panasz eljárás keretében tudomást szerzett arról, hogy a férj azonos tartalommal panaszt terjesztett elő a 2012. március 10-én, tehát már az intézkedés napján a Nyíregyháza Rendőrkapitányságon is.

A panaszos sérelmének vizsgálata kapcsán a Testület visszautal a jelen állásfoglalás III. részének 3) pontjában tett azon megállapításra, miszerint a rendelkezésre álló információk alapján a panasz eljárásban nem volt kétséget kizáróan megállapítható, hogy a panaszossal szemben a rendőrök rendőri intézkedést hajtottak volna végre.

A Testület ezért a jogorvoslati jogról való tájékoztatás elmulasztásával összefüggésben sem állapította meg a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapjogának a megsértését.

5) A panaszos végül kifogásolja, hogy a rendőrségen megkérdezték tőle, milyen doktori címe van, aminek hallatán visszakérdezett, hogy az miért fontos. Válaszul az egyik rendőr azt felelte, „az eljárás menetét befolyásolja”. A panaszos elmondta, hogy orvos doktor, és nem érti, mi köze az eljárás menetéhez a doktori címének, mire ugyanez a rendőr felszólította, hogy „ha nem fogja be a száját, akkor lecsukhatja.” A panaszost a történetek nagyon megrázták, a gépkocsiban sírógörcsöt is kapott, órákig kellett a férjének nyugtatnia.

A rendőri jelentések arról számolnak be, hogy a rendőrőrs épületében a panaszos is bekapcsolódott a férje és a rendőrök közötti beszélgetésbe, és fennhangon sérelmezte a férjével szembeni feljelentéseket, azt kiabálva az őrs irodájában, hogy a rendőröknek nem ez a dolguk. Majd elővett a pénztárcájából egy 20.000 forintos bankjegyet, amit „arrogánsan, indulatosan, megbotránkozóan” a földre dobott, miközben azt kérdezte, „Most mi lesz ? Engem is megbüntetnek szemetelésért? Büntessenek meg engem is!” A rendőrök kérték a panaszost, hogy vegye fel a 20.000 forintos bankjegyet a földről, és hagyjon fel megbotránkozató viselkedésével, ellenkező esetben garázdaság szabálysértése miatt őrizetbe veszik. A panaszos végül csak többszöri felszólításra volt hajlandó felvenni az eldobott bankjegyet.

A bekísérést végrehajtó két rendőr jelentése csupán azt rögzíti, hogy az őrs épületében történt eseményeket a nem kísérték figyelemmel, mivel az idő alatt hátramentek az őrs mosdóhelyiségbe.

Az illetékes kapitányságvezető a Testület megkeresésére válaszul írt levelében előadja, hogy az intézkedő rendőrök a panaszossal és férjével kulturált, de határozott hangnemben beszéltek. Kivizsgálása eredménye szerint a rendőri meghallgatások alkalmával nem merült fel olyan tény, aminek szempontjából a panaszos doktori minősége jelentőséggel bírt volna, aminek kapcsán arra a rendőrök célzást tettek volna. Amennyiben az intézkedő rendőr ilyen irányú kérdést intézett a panaszoshoz, az vélelmezhetően az adatok pontos rögzítésére, illetve annak tisztázására irányult, hogy a panaszos „kis dr.” vagy „nagy Dr.” Ez a körülmény azonban bizonyosan nem befolyásolhatta és nem is befolyásolta a panaszossal szembeni rendőri intézkedés menetét, jogszerűségét, illetve szakszerűségét.

A rendőrök magatartása és az általuk alkalmazott hangnem vizsgálatakor az Rtv. 2. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezések említése indokolt. Az Rtv. 2. § (1) bekezdésének második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A Testület számos állásfoglalásban rögzítette már álláspontját, miszerint az intézkedő rendőröktől – mint közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaitól – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Az említett rendelkezés alapján a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége, ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, a másik személy emberi méltóságát szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A konkrét esetben a Testület ezen a ponton is ellentmondást tapasztalt a felek előadásában azzal összefüggésben, hogy az őrs épületében milyen kijelentések hangzottak el. Mivel az ellentmondás feloldására nem kínálkozott alkalmas eszköz a panasz eljárás keretében nem voltak feltárhatók a pontos történések.

A Testület a panaszosi és a rendőri előadás ellentmondásai, illetőleg azok feloldhatatlansága miatt nem tudott megalapozott döntést hozni abban a kérdésben, hogy az eljáró rendőrök megsértették-e az Rtv. 2. §-ában rögzített előírásokat, ezért e tekintetben a panaszos emberi méltósághoz való jogának a megsértését nem állapította meg.

IV.

A fentiek alapján a Testület nem tudta egyértelműen eldönteni, hogy a panaszos igazoltatására a sérelmezett rendőri fellépés keretében sor került-e, ezért azzal összefüggésben a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő alapvető jogának a megsértését nem állapította meg. Szintén nem tudta megnyugtatóan eldönteni, hogy sor került-e a panaszos előállítására, és mivel nem volt kizárható, hogy a panaszos és férje valóban önként, az iratok lemásolása érdekében mentek be az őrsre a rendőrökkel, így a panaszos személyi szabadsághoz való alapvető jogának megsértése sem volt megállapítható.

A Rtv. 20. §-ában foglalt követelmények teljesítésével, és a jogorvoslati jogról való tájékoztatás elmulasztásával összefüggésben nem állapította meg továbbá a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapjogának a megsértését. A panaszosi és a rendőri előadás ellentmondásai, illetőleg azok feloldhatatlansága miatt nem tudott megalapozott döntést hozni abban a kérdésben sem, hogy az eljáró rendőrök megsértették-e az Rtv. 2. §-ában rögzített előírásokat, ezért e tekintetben a panaszos emberi méltósághoz való jogának a megsértése sem volt megállapítható.

Erre tekintettel a Testület a panasznak az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez való áttételéről döntött az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2012. október 17.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag